

Înnodând veșnicii

Liliana Trif & Ioan Grigoraș

- Cheamă-mă, dacă vrei, să trec munți de granit,
Spune-mi deslușit
Ce cărare urmezi și acolo voi fi
Înnodând veșnicii.

Firul lor delicat să-l adun într-un ghem
Sau într-un poem,
Să ți-l las lângă prag, dacă nu voi mai fi,
Tu să mă rescree

Din neliniști de vânt răzvrătite-n amurg,
Pe obraji să-ți curg
Și târziu să mă-ngropi lângă maluri de cer,
Dulce grănicer.

- Te-am chemat într-un vis, să rescriem povești,
Spune-mi unde ești?
Ocrotită de mantia primilor zori,
Nu-ndrăzni să mori!

Te-ai ascuns în abisul oceanelor verzi,
Vino să mă vezi!
Nu-ndrăzni să dispari, dezlegând un mister,
Lasă-mă să sper

Că trăim la prezent conjugând la trecut
Doar acest minut
Și că viața-i aici unde niciun cuvânt
Nu-i luat de vânt...

Liliana Trif & Ioan Grigoraș

Din volumul Ca și cum am împărți aceeași inimă -
Editura PIM Iași - 2016